



ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА ШИД

НОВИ САД, АПРИЛ, 1996, ГОДИНА VII, БРОЈ 86
ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ОД КАКО СУ СМЕНИЛИ АНИЦУ МОЖЕМО ОЧЕКИВАТИ САМО ГОРЕ,
А КО МИСЛИ ДА НЕ МОЖЕ ГОРЕ НЕКА ПРОЧИТА И РАЗМИСЛИ

КОГА ЈЕ СВЕ ТО БРИГА

Читајући "Нашу борбу" од 21. марта ове године и у њој интервју Анице Козбашић, бившег посланика Социјалистичке партије Србије у Народној скупштини, сетио сам се оне народне пословице: "Ко другоме јаму копа, сам у њу пада" и "Којим оружјем бијеш од њега и гинеш". Управо се то догодило бившој другарици, а искрено речено то је заслужила, само, много више од Радикала него од неких "прљавих Хаџија" из редова Социјалистичке партије Србије. Иако сам о њеном, Аницином политичком страдању сазнао читавих пет дана пре скупштинско заседања, у неку руку било ми је жао због начина на који јој се то десило, а богами и не мало драго што су "другови" на њеном примеру показали да демократија у парламентарном животу не постоји, а да постоји, за узврат диктатура партије на власти која при томе не бира средства.

То не бирање средстава углавном подразумева: своје смењуј, кооптирај како и кога желиш, а другима отимај и ништа не дозволи без обзира да ли је то законито или уставно. Радује ме и то што је бивша "другарица" признала да је имала потписану "бланко оставку", а да су све њене бивше колеге, наравно са њом на челу били ћутолози и поспрдно од народа названи помоћни махачи. Споменице нам Аница у свом јадиковању и њене бивше "другове" покретаче некоректне кампање према њој: Ђуричића, Деврњу и Миленка Влаисављевића. Све момке из екипе Радована Панкова, која се бори за сопствени престиж, боље рећи преживљавање Социјалистичке партије Србије, без покрића, што у одређеном контексту представља чисто шпекуланство.

Шта се више воли? Ауто, положај или љубавница?

Поменути Влаисављевић, по ингеренцијама Панкова и Кертеса постављен је за начелника јавне безбедности за Срем, па је самим тим добио и разноврне привилегије: луксузни ауто за личну употребу, сина је запослио у државној безбедности без одговарајућих квалификација, колегу Војводића је исфорсирао за посланика, а Здравка Кулачанина наместио је за начелника шидског СУП-а.



„ШЕШЕЉ МЕЂУ СРЕМЦИМА“

Војводић је за разлику од других себи узео бившу зграду Управе прихода за потребе своје пржионице кафе, Кулачанин је узео луксузни ауто за личне потребе и новоизграђени конфорни стан за љубавне авантуре са дамом, како неки веле, из апотекарске бранше.

Очигледно да једна Аница није знала да је човек из сенке толико моћан и јак. Има Миле и још неколико својих земљака који жаре и пале политичком сценом Шида, а све време испред себе гурајући железничког радника, тренутно на функцији председника Општинског одбора Социјалистичке партије за Шид, да би иза његових леђа могли остварити све што хоће.

Видели су то и председник Скупштине општине Бора Савић и председник Извршног одбора Брана Мауковић, на не хтеше људи много да заостану. Узео је и Бора, узео је и Брана, сваки по један општински ауто за сопствену употребу. Тек да се нађе. Бора је истина 5. марта ове године разбио свој општински ауто (још увек не знамо да ли је био трезан), али су му "другови" брзо сву штету поправили. Успут, по неким причама, уз поправку кола променио је и комплетан кућни намештај.

Наш други председник, опет како причају, а народу треба веровати, воли љубавне "уљаричне везе" у мало отменијим хотелима. Поред њих има још пар социјалистичких директора са сличним љубавним склоностима, али не желим да овај мој текст добије љубавну конотацију.

Пишући све ово размишљам да ли је и кога за све ово брига, и мислим да у кривичном законодавству постоји макар нека санкција за овакве злоупотребе службеног положаја, а чини ми се да постоји и функција општинског јавног тужиоца. Само, очигледно је да овакве злоупотребе једино интересују српске Радикале и обичан народ.

Због своје самоуверености, нетолерантности и политичке осиноности издешавало се доста тога Панкову, Аници и другима, а када ће наведеним "друговима" – још увек не знам ни сам?

Основни критеријум СПС - шта је то?

Обистинило се и овог пута да свака револуција једе своју децу, па нам је тако и СПС – револуција појела један део свог сремског кадра. По окончању ТВ конгреса Социјалистичке партије Србије на Радио Шиду сазнао сам да је у Главни одбор СПС као члан из Шида изабран и горе споменути железнички радник – Пера Арсенивић што ме, руку на срце није ни зачудило. Оно што ме је зачудило је образложење да је основни критеријум био знање и стручност.

Тако сам се слатко смејао!

У међувремену, од када су нам овакве коловође у Срему, пала је Западна Славонија, Крајина, Дрвар, Грахово, Купрес, Српско Сарајево, а ускоро, како Туђман каже "мирном реинтеграцијом" биће поклоњена "Сремско Барањска област".

Али, кога је за све то брига?

Да ли је уопште неког брига што ће ускоро на железничкој станици у Шиду осванути хрватски редарственици са шаховницом на капи и рукаву, што ће ноћивати у Шиду, што ће контролисати путнике у влаку од Винковаца према Шиду и хоће ли се тај влак зауставити све до Земуна.

Никола Васић

ЗАШТО САМО ВИСИ СЛИКА?

АКО НЕМАШ КВОРУМ, ИМАШ СЛОБИНУ СЛИКУ

Претходну 20. седницу Скупштине општине Сремска Митровица одржану 28. фебруара ове године одборници Српске радикалне странке (21) напустили су пре него што је и почела. Да ли ће и наредне седнице Скупштине општине наши одборници посеђивати и радити на њима зависи првенствено од руководства општине о одборника Социјалистичке партије Србије.

Наиме, разлог напуштања седнице је тај што су наши одборници улазивши у салу СО затекли мноштво плаката СПС и слику новог – старог председника и те партије, и на жалост, председника Србије – "друга" Слободана Милошевића. На захтев наших одборника скинути су сви плакати Социјалистичке партије Србије, али не и слика њиховог председника што је и био основни разлог неприсуствовања Радикала седници.

Познато је у свету да само у диктаторским режимима слике "великих вођа" красе скупштинске и друге сале. Да је то нормално и утемељено на закону ваљда би први Драгам Томић у Скупштини Србије "окачио" председника. Уколико се Социјалисти не призову памети и не

скину слику горе поменутог, наши одборници неће присуствовати на заказаној 21. седници Скупштине општине Сремска Митровица, без обзира што је једна од главних тачака Предлог буџета за ову годину. То би вероватно Социјалистима и одговарало, јер разматрајући материјал, запазили смо доста "бисера" о којима би вредело дискутовати.

Колико треба СУБНОР-у?

Један од таквих је новац за фонд за пружање помоћи деци погинулих лица, Удружење бораца рата од 1990. године и Удружење ратних војних инвалида рата од 1990. године. По Предлогу буџета сума за ове потребе је 18.000 динара, док је за 1995. годину она износила од 12.000 до 12.550 динара. Међутим, по истом Предлогу буџета Општинска конференција Савеза резервних војних старешина, треба да добије 40.000 динара, а СУБНОР чијих је чланова све мање, али по буџету све више – читавих 35.000 динара. Овој групацији је новац вероватно потребнији и неопходнији него деци погинулих бораца.

Изгледа да челнике Општине Сремска Митровица и одборнике СПС-а уопште не интересује да ли ће опозиција учествовати у раду Скупштине, јер ће они увек имати кворум, као и на прошлој седници када их је било 27 од укупно 57, значи мање од половине. Да ли неки од њихових одборника вреде за двојицу и да ли Слобина слика можда вреди за тројицу.

"Другови" по свој прилици највише заузети сами собом и финансирањем некадашњих и садашњих стубова комунизма, као и по педесето годишњој навици чувања имена, лика и дела свога председника – Друга Милошевића.

Др Радослав Росић

КО МОЖЕ ВИШЕ? РАДИКАЛИ ДА ИЗГРАДЕ ИЛИ СОЦИЈАЛИСТИ ДА УНИШТЕ!

СЈАШИ КУРТА ДА УЗЈАШИ МУРТА

По овој народној изреци, пучистичка власт инђијских социјалиста у протекле две године ништа није урадила за свој град, али за свој џеп јесте. Поцепани унутрашњим поделама у борби за голу власт, Општинско веће им се распадало већ два пута иако су у њему били само чланови из Социјалистичке партије. Једина њихова преокупација је била прогон људи, смене руководиоца у општини, шиканирање неистомисљеника и политичких противника, наставак отимачине власти по месним заједницама – укратко речено били су Веће малих диктатора и великих манипулатора.

Ша се ради у блокади

Хронолошки је то изгледало овако:

Први корак који су инђијски социјалисти учинили био је 1992. године када су отели општинску имовину и наводним судским поравнањем укњижили у власништво своје партије скоро цео спрат у згради општине. На локалним изборима исте године иако су изгубили од опозиције и иако су српски Радикали чинили одборничку већину дрзнули су се да 20. октобра 1994. године на силу и уз помоћ милиције, како једино и знају погазе уставна права грађана – да бирају и буду бирани. Сменили су српске Радикале са власти без обзира што су ови за непуних 20 месеци, у години незапамћене инфлације урадили следеће:

1. Изградили спортску халу и предали омладини и спортистима на употребу,
2. Урадили и опремили центар града са свом инфраструктуром, да се не мора ни

- раскопавати у наредних 20 година,
3. Изградили трафо-станицу у Сремској улици и тиме побољшали снабдевање електричном енергијом за тај део Инђије,
4. Изградили пешачку стазу од центра града до Дома здравља,
5. Изградили кишну таложницу у Улици Југ Богдана и тиме решили проблем стар преко 10 година,
6. Обновили возни парк Дома здравља са четорици нова возила, у сарадњи са садашњим директором др Миодрагом Здравковићем,
7. Наставили изградњу централног резервоара за пијаћу воду капацитета од 1250 м³ и затворили финансијску конструкцију до завршетка радова,
8. Отпочели једну од највећих инвестиција у последњих 50 година – регионалну канализацију у сарадњи са Општином стара Пазова.

Отконили су и низ других комуналних проблема које због недостатка простора не можемо све да набројимо.

Подсетимо још једном да је у питању 1993. година и почетак 1994. године, време галопирајуће инфлације и свеопштег хаоса.

Политички "мртваци" и политички преживели. Закратко.

Многе ће зачудили зашто се у овом тексту не помиње име Анице Козбашић – идеолога СПС-а и главног протагонисте отимања власти од народних представника. По оној народној "О покојнику све најлепше", њу више

не треба ни помињати, јер је политички покојник.

Поставља се питање да ли је једини кривац за садашње тешко стање у Општини Инђија крива само Аница? Није, али има највеће заслуге за овакву ситуацију.

"Преживели" социјалисти сву кривицу за стање у Инђији желе да сваље на Аницу, али и ово "ново" руководство СПС Инђије не може избећи одговорност, јер су се заједно са Аницом бавили притисцима и уценама на значајније људе у општини и насилно учлањивали "кадрове" у СПС.

Подсетимо и то да је део садашњих челника Општинског већа Инђије, заједно са Аницом марширао оног 20. октобра 1994. године ка Скупштини општине Инђија и учествовао у срамном и незаконитом отимању народне власти. Ми смо их тада упозорили да је отето – проклето и да неће трајати вечно.

Недавно је новинар Радио Инђије коментаришући преко радио таласа добар део негативности Општинског већа рекао да за овај град ништа нису урадили у протекле две године. Ни дрво нису засадили.

И боље је што нису, јер све што социјалисти ураде је такво да ни земља то не би прихватила, без обзира што је родна да не може бити роднија.

Поштовани грађани Инђије, ово је година избора и ви морате још једном да потврдите да ли сте за овакву диктатуру или сте за просперитет и демократију. Ми у ваш избор не сумњамо.

Драган Димић

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић

Редакција издања за Срем:

уредник Никола Васић, Драган Димић, Др Радислав Росић, Сава Жарков, Раде Павловић

Адреса редакција за Срем:

Српска радикална странка, Шид, Карађорђева 41, телефон: 022/711-857

Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 „Велика Србија“ је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

**ИЗВЕШТАЈ СА КАТАСТРОФИЧНОГ „СУСРЕТА“
СРПСКИХ НЕСРЕЋНИКА ИЗ КРАЈИНЕ СА ГЛАСОМ
СВОГ БИВШЕГ ПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ**

ШТА ХОБЕ ИЗДАЈНИК МИКЕЛИЋ

Недавно је у руми гостовао бивши председник Владе Републике Српске Крајине Борислав Микелић. Човек, ако се уопште тако може назвати, који је у сарадњи са издајничким руководством из Београда издао и продао Републику Српску Крајину хрватским усташама. Микелић је стигао у Руму са намером да убеди избеглице из Крајине да се врате у загрљај усташком режиму у Хрватску. Да се врате на ноге онима који су им поклали родбину, попалили огњишта и опљачкали имовину. По Руми је колала прича међу избеглицама, да са нестрпљењем очекују издајника Микелића да га испљују и каменују и тиме искале макар део свог беса упућеног Милошевићу и свим његовим трабантима.

Орвеловски глас из кутије

Тога дана се окупило неколико стотина избеглица очекујући долазак издајника Микелића. Пре његовог самог доласка, око зграде Црвеног крста, где је требао да се сретне са српским страдалницима примећене су знатне полицијске снаге које је поставио режим да сачувају Микелића од гнева избеглица. Изненада се чуо његов глас који се обраћао окупљенима покушавајући да их убеди да се врате у Крајину. Само се чуо глас, али Микелићеве главе нигде није било. Како смо касније сазнали глава је била добро чувана у згради, а глас је ишао преко озвучења. Гневни народ је тражио да се сам издајник појави међу њима уз повике "издајниче долази овамо – ми ћемо ти судити". Наравно није се појавио као ни у августу месецу прошле године када је падала Српска Крајина. И тада и сада је знао шта га очекује. После десетак минута, гневне избеглице су се разишле, али је горчина остала и у њима и у нама.

Сава Жарков

ЛИЧНА КАРТА ИРИШКЕ ОПШТИНЕ

СРПСКИ РАДИКАЛИ У ИРИГУ

Ириг, најлепше место на војвођанској планини, питоми је сремски градић подно Фрушке Горе, и има дубоку историјску прошлост и знамениту улогу у Срему и шире. Пре, опаке болести, иришке куге 1795/96.г. Ириг је био највеће насеље у Срему. Данас је општинско место коме припада дванаест насеља, има преко 5.000 становника, има све општинске установе, културне, просветне и здравствене објекте, међу којима се посебно истиче српска читаоница стара 150 година, Прва читаоница у Срба, не овде преко Саве и Дунава. Чак ни Београд није имао читаоницу пре Ирига. Ириг окружује седам српских манастира, седам српских универзитета онда, а ни данас им није мања вредност. Фрушка Гора – Српска Кареја има незамењиву улогу за одржање српске бити у овим прекосавским и дунавским крајевима.

Ириг данас има више, новооснованих политичких странака, међу којима и обновљену предратну Српску радикалну странку и то доста јаку опозициону странку владајућим социјалистима. Општински одбор Српске радикалне странке има месне одборе по свим насељима Општине Ириг и јака је опозиција владајуће СПС-у. Без учешћа Радикала у раду Скупштине општине Ириг не могу се одржати ни седнице Скупштине, јер неће бити скупштинског кворума. Такав случај десило се и ових дана у нашем граду. Тај одбор треба подржати.

Стари и нови радикали

Општински одбор СПС, врло је активан и сложен. Странка има већи број чланова, и много више симпатизера па кад год се уприличи неки скуп или свечаност Радикала види се веће учешће. Тешкоће су и у томе што странка нема материјална средства нити своје просторије за обављање редовних послова и потреба.

Ово место има јаку радикалску традицију из времена пре 1941. године и то не треба занемарити без обзира што су комунисти у поратном периоду избили на чело и управљали овим крајем. Ми данас у чланству имамо још доста старих радикала који су приступили Српској радикалној странци и који је ојачавају заједно са младим припадницима Српске радикалне странке и чине онај срећан спој искуства и младости. Такву засађену биљку треба неговати да израсте у високо крошњасто стабло.

Тодор Перич

СРЕМСКИ РАДИКАЛ САЗНАЈЕ... СРЕМСКИ РАДИКАЛ САЗНАЈЕ...

САМИ НА ИЗБОРЕ

На састанку Извршног одбора наше Странке донета је одлука да Странка на наредне локалне, покрајинске, републичке и савезне изборе изађе сама, са најбољим кандидатима. Предизборне коалиције са другим опозиционим странкама неће бити због програмских разлика по питању Срба из РС и РСК и по питању положаја и права мањина у Србији. Опозиционе странке, пре свих СПО, одричу се Срба преко Дрине и Дунава, залажу се за аутономију Мађара у аутономној Војводини, и признају Међународни суд за ратне злочине у Хагу, који суди само Србима.

СВАЂЕ ПОСЛЕ КОНГРЕСА СПС-а

Након већ надалеко чувеног Конгреса СПС-а у Сава центру, на којем није било дускусија и расправе, већ само диригованих говора и аплауза, социјалисти Срема и Војводине су се посвађали и кренули у међусобне обрачуне. У читав случај умешао се и ЈУЛ-а, позната екстремна организација која се бави организовањем криминалних активности, и читав случај добија неслућене димензије.

СЕПАРАТИСТИ У СРПСКОЈ ВОЈВОДИНИ

Започела битка за интегритет Србије

Неколико минорних удружења и безначајних политичких странака које на изборима редовно добијају неколико десетина гласова потписало је и јавно обелоданило Манифест за аутономну Војводину чији су татори Социјалисти и Реформисти и пангермански лоби у Западној Европи.

Тако је отпочела нова фаза у разбијању Србије што је Милошевић у Дејтону већ прихватио и потписао. Показује се по ко зна који пут да је била тачна прогноза Српске радикалне странке о предстојећем цепању Србије на Косово, Санџак, Војводину и Београдски округ.

Сепаратисти желе потпуну и трајну мађаризацију Српске Војводине, њено одвајање од Србије и то најпре на просветном, научном и културно пољу, а у другој фази и у области полиције, судства и армије и дефинитивно – државе Војводине од осталих делова Србије.

Кроз њихово деловање којем потпуно погодује запостављање и пљачка Српске Војводине од стране Социјалистичке мафије, препознају се обриси владајућег режима у земљи.

Намерно, дакле, гуше наш Нови Сад, нашу Бачку и Српску Војводину и тако стварају погодне тле за деловање сепаратиста.

Шта предлажу Српски радикали?

Аутономне покрајине образоване су, као посебан изум, конституцијом југословенске државне заједнице у чијем стаставу је било шест република, као наводна афирмација равноправности тзв. народности који живе у тој држави. Структурна организација власти у овим покрајинама брзо је еволуирала у државно територијалне целине са влашћу потпуно отуђеној од Србије на чијој територији су једино и конституисане аутономије. Таква конституција органа државне власти у аутономијама изједначила је аутономије са статусом република-држава и аутоматски Србију учинила потпуно неравноправном у констелацији државних

заједница које су чиниле Југославију. Овај процес је био намеран и циљан и почео се испољавати врло рано, а посебно у процесу разграђивања СФРЈ. Мотивација конституисања аутономија је реализација ретроградних идеја коминтерне према српској нацији, а у актуелној политици сепарације Југославије, аутономаштво у Војводини и сепаратизам на Косову су инструментализовани и од стране политичког руководства националних мањина у обе аутономије и од стране међународне заједнице у бескруполозној политици уцена и протисака на Србију и СР Југославију у циљу обликовања тзв. новог светског поретка.

Сматрамо да бивша комунистичка власт СФРЈ није могла дати бољи аргуменат садашњој агресивној сепаратистичкој политици као и међународној политици према Југославији и Србији, него што су аутономије на територији Републике Србије, са оправдањем да су оне неопходни институционални облик афирмације националних мањина. Заправо и формално и у пракси аутономије су зачетак формирања државности националних мањина на територији Србије на коју потпуно отворено претендује и Мађарска и Албанија. Позивање на тзв. заштиту националних мањина је циничан изговор извршеног притиска на Србију и СР Југославију од стране суседних земаља ради националистичког анимирања у деловању својих националних мањина на тлу Србије и остваривања својих експанзионистичких историјских аспирација према територији Србије односно СР Југославије.

Из наведених разлога оцењујемо да нема ни историјског ни националног ни политичког ни државног, а ни цивилизацијског оправдања да се у структури територијалне организације у оквиру Републике Србије и даље задржавају аутономије као територијална структура.

Можда би сепаратисти и успели у својим намерама да на овим просторима није било Јаше Томића, Милетића, Хаџија, Варађанина, Змаја, Клицина и да нема Српских радикала данас који на свим пољима делују зарад очувања Србије.

М. Гојковић

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ПРИСТУПНИЦА

број чланске карте

1. Име и презиме
2. Име родитеља
3. Матични број
4. Место становања
5. Адреса
6. Телефон
7. Општина
8. Република
9. Месни одбор
10. Школска спрема
11. Запослен у (назив фирме)
12. Занимање

Датум учлањања:

Својеручни потпис

Упознат сам са Статутом СРС и добровољно приступам у чланство СРС